

India: Døde kristne graves opp 12

Kina: Bønn for fengslede kristne 4

Pakistan: Sto opp mot makten. Ble fengslet 18

**Kirker brennes.
Opprørt over
dødelig terror
ser flyktninger
håp i kristen tro**

Side 14 – 16

Kvinnen med spørsmål

■ **Jeg husker det** godt. Vi var på en strand ved Svartehavet. Blant badende turister sto to pastorer ute i sjøen, med vann opp til livet. De var ikke der for å bade, men for å døpe en ung kvinne som vi her kaller Norah.

Norah kommer fra et av landene på Den arabiske halvøy. Hvert år arrangerer Stefanusalliansen en samling for kristne med muslimsk bakgrunn fra Den arabiske halvøy og Nord-Afrika. Mange er ensomme med troen. De kan ikke engang fortelle familien om det som har hendt. Det er for farlig. Så også for Norah. Vår årlige samling gir dem et trygt fellesskap.

Spørsmål

Fra hun var barn hadde Norah hatt mange spørsmål om sin muslimske tro, spørsmål hun stadig konfronterte moren med.

«Koranen må være skrevet av menn!» sa hun til moren. «En mann skal få 70 jomfruer til å hygge seg med. Hva med meg som kvinne?» Spørsmålene fikk en annen tyngde da faren tok seg kone nummer to, og Norah så hvor trist og tilsidesatt moren ble.

Grubleriene ble stadig mer plagsomme, og Norah følte at hun ikke hadde noe håp. Hun var blitt 16 år. I sin fortvilelse forsøkte hun å ta livet sitt og ble i all hast kjørt til sykehus. Legen ble rasende fordi han var blitt vekket midt på natten for dette. Det var ikke mye hjelp og forståelse der.

Den som først sådde noen frø som skulle spire, var broren. Han kom til tro på evangeliet da han studerte i USA. Forsiktig fortalte broren henne om troen han hadde fått. Første gang Norah hørte om Jesus, ble hun sint. Kanskje av frykt? Straffen for apostasi, det å forlate sin tro, var alvorlig.

Jesus og kvinnene

Men hun greide ikke å la være. Hun leste evangeliene og ble sterkt berørt av hvordan Jesus behandlet kvinnene. Særlig to tekster skilte seg ut. Den ene var om kvinnen som ble grepet i ekteskapsbrudd, og som Jesus tok i forsvaret. Den andre var om kvinnen som vasket Jesu føtter med tårene sine. Denne kvinnen løftet Jesus opp foran fariseeren Simon, som i sine tanker kritiserte Jesus for å la en syndig kvinne komme nær ham.

For kort tid siden møtte jeg henne igjen på vår årlige samling. Det var godt å se at dåpen for tre år siden hadde holdt. Hun fortalte meg hvordan hun nå kan tjene evangeliet der hun bor. Det lyste fred og glede av øynene hennes. ■

Hilsen
Ingvar Isene
Seniorrådgiver misjon

Magasinet
stefanus

Utgiver:
Stefanusalliansen

Adresse:
Trondheimsveien 137,
pb 6603 Rodeløkka,
0502 Oslo

post@stefanus.no

Telefon:
23 40 88 00

Ansv. redaktør:
Johannes Morken
jm@stefanus.no

Redaksjon:
Marianne Haugerud og
Hilde Skaar Vollebæk

Forsidefoto:
Steven Kefas

Design:
Von: Bendik Schøien

Trykk:
Kai Hansen Trykkeri

Opplag:
17 700

Gavekonto:
3000 14 57922

VIPPS:
19013

sammen for de forfulgte

Stefanusalliansen er en misjons- og menneskerettsorganisasjon med et særskilt fokus på trosfrihet.

Synspunkter i artikler står for forfatteres og intervjuobjekters regning. Stefanusalliansens meninger kommer til uttrykk i artikler skrevet av staben.

Vi følger personopplysningsloven.

Magasinet kommer gratis sju ganger i året.
Bestill med SMS:
MAGASIN til 1901 eller
post@stefanus.no

Tilgjengelig som podkast. Kontakt KABB:
kabb@kabb.no

www.stefanus.no
f/stefanusalliansen
@stefanusalliansen

Tru i løynde rom

samlingar ayatolla-styret kallar ein trussel mot nasjonal tryggleik.

Der stod Kristi kross

Og frå India skriv pastor og generalsekretær Vijayesh Lal om kristne som blir nekta gravplass, om døde kristne som vert gravde opp av jorda og om pårørande som må leita etter ein gravplass utanfor landsbyen.

Vijayesh Lal minner om at også Jesu kross stod utanfor byen. Til spott og skam. «Spørsmålet er ikkje om vi trur på krossen. Spørsmålet er om vi er viljuge til å bli funne der krossen blei reist», skriv Lal.

Vis at dei ikkje er gløymde

På «Søndag for dei forfulgte» tek vi inn over oss dette. På nettsida vår www.stefanus.no kan du lesa meir om menneske som trur i motstand. Og du kan finna alt du treng for å markera søndagen i kyrkja der du arbeider eller er friviljug: Vitnesbyrd og historier, filmar, salmar, bønner og ressursar til å førebu ei preike eller eit informasjonsinnslag for å invitera til å gje ei gåve.

Mange forfulgte kjenner seg gløymde. Bruk «Søndag for dei forfulgte» til å be og gje eit handslag. ■

■ **Johannes Morken**
Redaktør

■ **Bileta frå nord** i Nigeria brenn seg fast på netthinna: Ruinar av landsbykyrkjer som ein gong var vakre hus for lovsong og bøn, knuste av dødeleg terror, ikkje av ein naturkatastrofe.

På andre bilete ser vi barn som samlast mellom dei enkle telta. Dei får litt frukt, og dei samlast for å syngja og lesa frå Bibelen. Dei klamrar seg til tru og håp.

Vekt og forfølging

Frå kyrkjas første tid har vi visst at kyrkja kan veksa midt i forfølging. Historia frå Nigeria viser at biletet er samansett. Forfølging kan vera så brutal at kyrkjer vert ståande tomme tilbake. Men det finst også historier om nye som kjem til tru og som i desperasjon søker håp og samlar seg i kristne fellesskap i eit flyktningtelt, i løyndom.

I ein artikkel om Kina kan du lesa om ein stor kyrkjelyd som fekk kyrkja stengt. Dei heldt fram med å samlast i mindre grupper, med preiker på Zoom. Så kom det nye politiaksjonar og arrestasjonar. Menneske som samlast med bibel og bøn i private heimar gjer det kristne har gjort i 2000 år. I Kina er det forbode. Men trua blir ikkje knekt. Frigjeven pastor ber oss om å be for dei som sit i fengsel.

Les også om undergrunnskyrkja i Iran, der kristne møtest i private heimar. Dette er

‘Bøner varma meg i fengselet’

Ezra Jin ber om fridom for andre fengsla kristne i Kina. Foto: Grace Drexel

Frigjeven kinesisk pastor utfordrar norske kristne til å be for kristne som risikerer lange fengselsstraffer i Kina – og kjempa for at dei skal verta sette fri.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ – **Medan eg sat** i fengsel varma det verkeleg hjarta mitt å høyra at kristne på den andre sida av jorda bad for meg og kjempa for at eg skulle bli fri, seier den kinesiske pastoren Ezra Jin i eit intervju med Magasinet Stefanus.

I 266 dagar sat pastor Ezra Jin innesperra i ei trong celle i eit varetektsfengsel etter ein storaksjon mot den uregistrerte Zion-kyrkja i fleire byar i oktober i fjor. 29 vart internerte. Zion-kyrkja er ei av dei mest kjende uregistrerte kyrkjene, huskyrkjene, i Kina.

Den 3. juli vart Ezra Jin henta frå varetekts-cella og sett inn i ein bil. Han trudde at han skulle stillast for retten. Pastoren som grunnla Zion-kyrkja i 2007, var budd på å bli verande i fengsel i minst ti år.

I staden vart han overraskande sett fri og send til USA etter ein politisk avtale mellom presidentane Donald Trump og Xi Jinping. I Los Angeles vart han teken imot av kona, barna og barnebarna. Familien flytta til USA då det stramma seg til i Kina.

– Vi takkar Gud for mirakelet at far vart sett fri, seier dottera Grace til Magasinet Stefanus.

Partiet vil ha full kontroll

Magasinet Stefanus møter far og dotter i eit videointervju. I eit naborom der Grace og Ezra sit, søv vesle Ezra som no er tre månader – det yngste barnebarnet til pastor Ezra vart fødd 4. juni.

Grace har budd fast i USA sidan 2020. Ho er gift og har i dag tre born. Vesle Ezra låg i mors mage då bestefaren vart arrestert. Gjennom nesten heile svangerskapet kjempa Grace for at far Ezra Jin skulle bli sett fri.

Pastor Ezra Jin starta den uregistrerte Zion-kyrkja i Beijing i 2007. I september 2018 stengde regimet hovudbygget til kyrkja. Dei

hadde neka å setja opp overvakingskamera som ville avslørt for kommunistregimet kven som gjekk til gudsteneste. Zion-kyrkja neka også å verta ein del av den registrerte Tre sjølv-kyrkja.

Fleire andre store uregistrerte kyrkjer vart stengde i 2018 og åra etterpå, dei vart stempla som ulovlege. Berre registrerte kyrkjer og registrerte prestar har lov til å opptre.

Lov for lov og paragraf for paragraf er jernskruen skrudd til for å sikra at kommunistpartiet har full kontroll over heile samfunnet, også over all religion.

I 2021 vart til dømes religiøs undervisning og formidling på nettet utan godkjenning forbode. Så, i september i fjor, vart det innført eit omfattande nytt regelverk som stramma ytterlegare til. Prestar og pastorar fekk forbod mot å strøyma gudstenester direkte, leggja ut preiker på

” Kristne kan ikkje kjenna nokon grenser når dei bed for forfølgde i den verdsvide kristne familien sin

Ezra Jin

↑ Politioffiserar gjennomfører husundersøking i heimen til Sun Cong i Zion-kyrkja. Foto: Zion Church/CSW

← Det var stort for pastor Ezra Jin då han i USA vart teken imot av dottera Grace Drexel og resten av familien. Vesle Ezra var ein måned gamal då bestefaren vart sett fri i Kina. Foto: Grace Drexel

videoplattformer, driva bønegrupper på appen WeChat, tilby religiøs nettundervisning til unge eller samla inn pengar digitalt til religiøse føremål.

Stor politiaksjon

Berre ein måned etterpå vart pastor Ezra Jin og 28 andre i Zion-fellesskap i fleire kinesiske byar arresterte. Det var den største politiaksjonen mot ei uregistrert kyrkje på mange år. Zion-kyrkja har grupper i kring 40 byar.

– Vi visste at noko kunne skje, fortel pastor Ezra Jin. Dei hadde vore aukande politiinteresse.

Frå USA følgde Grace dramaet då politiet slo til. Den 9. oktober i fjor vart Zion-pastor Wang Lin arrestert i Shenzhen i sør. Zion-kyrkja sende ut bønebrev, fortalde kva som hadde hendt og bad om forbøn for den arresterte.

– Då eg vakna 10. oktober, såg eg bønebrevet som far hadde sendt til meg midt på natta. Det var det siste eg høyrd frå han. Då mor fortalde at heller ikkje ho fekk kontakt, forstod vi at også far måtte vera arrestert, seier Grace Drexel.

Ho samla informasjon frå augevitne: Svermar av tenestemenn hadde med makt teke seg inn i heimane til Zion-folk og ransaka dei. Dei hadde kroppsvistert tilfeldige forbipasserande og arrestert menneske utan forklaring.

I eitt tilfelle braut politiet inn døra til ein pastor i Beijing og arresterte henne framfor augo på den tre og eit halvt år gamle dottera hennar.

Pastorane Ezra Jin og Wang Lin vart sikta for «ulovleg bruk av informasjonsnettverk». Dei hadde ikkje oppmoda til vald eller opprør. Nei, dei vart arresterte for å ha halde digitale gudstenester, slik dei hadde gjort sidan kyrkja blei stengt. Å preika utan løyve er eit alvorleg brotsverk i Kina.

Men pastor Ezra Jin har aldri godteke at kommunistpartiet skal styra ei kyrkje.

«Då eg starta Zion-kyrkja i 2007, var målet mitt enkelt: å dela Guds grenselause kjærleik med menneske rundt meg. Som eg skreiv frå fengselet: 'Vi motset oss ikkje dialog med styresmaktene, og vi konfronterer dei heller ikkje, men legg i staden vekt på lydnad mot dei som har makt'. Samtidig held vi fast ved trua vår og anerkjenner Jesus Kristus som det einaste overhovedet for kyrkja», skreiv han i Wall Street Journal etter at han kom til USA.

«Kristne elsker landet»

Ezra Jin seier at titals millionar menneske som møtest i uregistrerte kyrkjer, «elskar landet sitt. Dei ønskjer berre å tilbe Gud fredeleg i samsvar med Bibelen og å tena andre, særleg fattige, funksjonshemma og eldre.»

Ezra Jin og Grace Drexel saman med generalsekretær Ed Brown i Stefanus-alliansen under Global Religious Freedom Gathering (GRFG) i Dallas i USA i september. Vesle Ezra var med i beresele. Foto: GRFG

Vi takkar Gud for mirakelet at far vart sett fri

Grace Drexel

Ezra Jin fortel at Zion-kyrkja tidleg rykte ut etter jordskjelvet i Sichuan i 2008. Kyrkja har dessutan arrangert aksjonar for å få folk til å donera blod i Beijing.

Regimet i Kina har halde fram arrestasjonar av leiargar i andre uregistrerte kyrkjer etter at Ezra Jin vart sett fri. Pastoren utfordrar styresmakter i ulike land til å ta sakene opp med Kina.

Fleire av dei varetektsfengsla frå Zion-kyrkja er sette fri mot kausjon. Men åtte risikerer mange års fengsel for «ulovleg forretningsverksemd» og «svindel». Dei har samla inn pengar og selt kristendoms kurs på internett til ei kyrkje som regimet stemplar som «ulovleg organisasjon».

«Desse mennene og kvinnene er nokre av dei mest omsorgsfulle menneske eg har møtt. Dei blir haldne innestengde i tronge celler. Dei søv på matter på golvet i trykkjande varme. Mange måtte forlata unge familiar. Eg kjem ikkje til å kvila før dei er sette fri,» skriv Ezra Jin i The Free Press.

– Be for dei, og stå opp for dei åtte slik at dei vert sette fri. Det seier Ezra Jin med adresse til Stefanusalliansens vener.

Kristen søskenkjærleik

Pastoren seier at kristne har eit særskilt ansvar for å be for forfølgde kristne.

– Kristne kan ikkje kjenna nokon grenser når dei bed for forfølgde i den verdsvide kristne familien sin. Kristne må vera tydelege. Dersom vi berre snakkar generelt om menneskerettar, blir det for abstrakt, seier Ezra Jin.

Dottera Grace følgjer opp:

– Vi bad for far då han sat i fengsel. Men som dotter kunne eg ikkje nøya meg med å be. Eg måtte snakka med alle som ville snakka med meg om å korleis vi kunne få far fri. Dette kom frå hjarta til ei dotter. Det må også liggja på hjarta til kristne i vest.

Ho legg til:

– Blant politikarar i USA og Europa har eg merka at det ikkje er «kult» å snakka om forfølgde kristne. For å vera politisk korrekte snakkar dei heller om og vedtek

Historia vår skal ikkje setjast til side fordi vi er kristne

Grace Drexel

lover for å verna andre forfølgde minoritetar. Men vi kristne er også ein forfølgd minoritet i Kina, seier Grace Drexel og legg till:

– Når vi hjelper forfølgde kristne i Kina, hjelper vi også folket i Tibet og uigurane. Kristne i Kina skal ikkje ha særlege rettar, fordi menneskeverdet og menneskerettane er for alle. Men historia vår skal ikkje setjast til side fordi vi er kristne, seier Grace Drexel og avsluttar:

– Kristne i Noreg og andre kristne i vest må ikkje vera sjenerte når de bed for og står opp for forfølgde kristne søsken i andre land. Det er familien dykkar de bed for og kjempar for. ■

Kristne i vest må ikkje vera sjenerte når dei står opp for rettane til forfølgde kristne søsken

Grace Drexel

Send appell for åtte fengsla i Kina

Du kan senda appellbrev til Kinas ambassade i Oslo for åtte fengsla leiargar i den kinesiske undergrunnskyrkja Zion.

På biletet ser vi øvst frå venstre: Pastor Wang Lin, pastor Gao Yingjia, eldste Wang Zhong og pastor Yin Huibin. Nede frå venstre: pastor Liu Zhenbin, pastor Lin Shucheng, pastor Wang Cong og Wu Qiuyu.

Skann QR-koden med kameraet på mobiltelefonen. Der finn du brevet som du kan signera og senda.

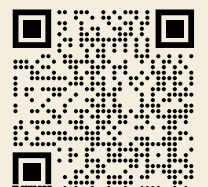

Foto: Beijing Zion Church/China Aid

Du kan be for dem

De er fengslet, dømt, bortført eller straffet på andre måter for sin tro eller for sin kamp for fred og menneskerettigheter. Du kan be for dem.

Å sitte fengslet for sin tro eller for sin innsats for trosfriheten er ille. Enda verre er det dersom omverdenen har glemt dem som sitter i fengsel. Her er noen du kan være med og be for:

Flere du kan be for

Side 4-7: Be for de åtte kristne Zion-lederne i Kina – og send appell for dem.

Side 18-21: Les om det pakistanske advokat-ekteparet Imaan Zainab Mazari (*bildet*) og Hadi Ali Chatta som sitter i fengsel og om den russiske pastoren Nikolaj Romanjuk som soner fire år i arbeidsleir.

Nguyen Trung Ton, Vietnam

Pastor Nguyen Trung Ton ble arrestert i juli 2017, og 5. april 2018 ble han dømt til 12 års fengsel i en rettssak mot flere demokratiforkjempere. Ton satt i flere år i Gia Trung-fengselet i Gia Lai-provinsen, men sitter nå i Fengsel nr 6 i provinsen Nghe An. Nguyen er blitt nektet helsehjelp. Han ble arrestert første gang i 2011 og dømt til to års fengsel for «propaganda mot staten». Hans kone, Nguyen Thi Lanh, har vært sosialt isolert mens mannen hennes har sittet sammenhengende i fengsel i over ni år.

Stefanusalliansen har sendt appeller for Nguyen Trung Ton.
Foto: Privat

Y Quynh Bdap, Vietnam

Helt siden skoledagene har pastors sønnen Y Quynh Bdap kjempet for trosfrihet for fjellfolkene (montagnard) i det sentrale høylandet i Vietnam. For å unngå å bli fengslet, flyktet han og familien til Thailand i 2018. Der var han med på å grunnlegge en organisasjon som dokumenterer brudd på trosfriheten for fjellfolkene. I 2023 gikk væpnede menn til angrep på to offentlige bygg i hjemprovinsen hans. På falske anklager ble Y Quynh Bdap in absentia dømt til ti års fengsel for terrorisme, selv om han hadde tatt avstand fra skytingen. Thailand deporterte ham i november 2025. Be for Y Quynh Bdap, for hans kone og hans barn – og for andre vietnamesiske menneskerettsaktivister som forfølges i og utenfor Vietnam.

Y Quynh Bdap sitter i Gia Trung-fengselet i Gia Lai-provinsen.
Foto: Privat

Leah Sharibu, Nigeria

Den 19. februar i 2018 angrep IS Vest-Afrika-provinsen (ISWAP) en jenteskole i Dapchi i Yobe-staten. 110 jenter ble bortført. En av dem var kristne Leah Sharibu. 104 jenter, alle muslimer, ble etter kort tid satt fri. De fem siste var døde. Leah Sharibu ble nektet friheten siden hun avviste å konvertere til islam. Hun er erklært «slave for livet». Situasjonen hennes er ukjent. Be også for de Chibok-jentene som ikke er kommet hjem etter at de ble bortført av Boko Haram i 2014.

Leah Sharibu er holdt i fangenskap på ukjent sted i snart 9 år.
Foto: CSW

Aida Najaflou, Iran

Den kristne konvertitten Aida Najaflou soner 17 års fengsel på grunn av aktiviteter som bønn, dåpshandlinger, nattverd og julefeiring. Aida ble satt i varetekt i 2025. Hun og fem andre kristne fikk i oktober 2025 til sammen mer enn 50 års fengsel. Aida fikk ti år for «propaganda mot den hellige religionen islam», fem år for «samlinger og sammensvergelse» og to år for påstått kritikk av Irans øverste leder i sosiale medier. De seks fikk også konfiskert bibler og annen kristen litteratur.

Aida lider av brudd i ryggen og leddgikt. Hun har vært innlagt på sykehus, blant annet på grunn av en infeksjon. Advokaten har uttrykt sterk uro for helsen hennes. Anken er avvist.

Aida Najaflou soner i det beryktede Evin-fengselet i Irans hovedstad Teheran. Foto: Article18

Wang Yi, Kina

Han ledet den uregistrerte menigheten Early Rain i Chengdu. 9. desember 2018 ble kirken utsatt for razzia og stengt. I desember 2019 ble Wang Yi dømt til ni års fengsel for å ha «oppildnet til undergraving av staten». Han hadde kritisert brudd på menneskerettighetene og forfølgelsen av uregistrerte kirker.

Pastor Wang Yi sitter i Jintang-fengselet i Chengdu.
Tegning: Badiuciao

Asif Pervaiz, Pakistan

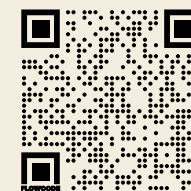
I oktober 2013 ble Asif Pervaiz anklaget av en kollega for å ha sendt en blasfemisk tekstmelding. Han ble uskyldig dømt for å ha «krenket religiøse følelser», for å «vanhellige Koranen» og «fornærme profeten Muhammed». I 2020 ble han dømt til døden. Pervaiz er far til fire. Han sitter i fengsel i Faisalabad. Be for både Asif Pervaiz og familien. De ble lovet å få ankesaken opp 1. oktober, men Lahore High Court satte den dagen bare saken på vent på nytt.

Maroline, gift med dødsdømte Asif Pervaiz, har i 13 år hatt eneansvar for fire barn mens mannen har vært fengslet. Foto: Stefanusalliansen

Adopter en iransk fange!

Skann QR-koden med kameraet i mobiltelefonen og finn Article 18s «Adopt a prisoner». Der finner du en lang liste over fanger – du kan velge en eller flere som du kan huske på i bønn.

Irak og Syria: Religiøs undertrykkelse og forfølgelse, feilslåtte stater, sikkerhetsvakuum og kriger er årsaker til at kristne forsvinner og mange muslimer flykter. Tolv år etter at IS erklærte kalifatet og startet folkemord og etnisk rensing mot jesidier og kristne, er intet rettsoppgjør gjennomført. Nesten 200 000 jesidier bor fortsatt i leire i Irak. Under det nye regimet i Syria har det skjedd massakrer mot minoriteter, og kristne lever i frykt.

Cuba: registrerte kirker får åpent distribuere bibler. Uregistrerte kirker forfølges. Den protestantiske pastoren Lorenzo Rosales Fajardo er satt fri etter flere år i fengsel.

Sentral-Asia: I kamp mot radikal islam fengsles muslimer beskyldt for ekstremisme. Ekstremisme-begrepet er meget vidt og brukes også mot ord og handlinger som er høyst fredelige. Religiøs virksomhet er ulovlig uten godkjenning og utenfor statlig godkjente gudshus. Kirgisistan har forbudt det reformerte adventistsamfunnet som «ekstremistisk» og deportert pastor Paul Schreider. Baptister som ikke vil registrere seg, risikerer rivning av kirker.

Russland: Prester og pastorer som taler Putin midt imot om krigen, bøtelegges eller fengsles. Pastor Nikolai Romanjuk soner fire års fengsel for «trussel mot nasjonal sikkerhet» for en preken han holdt mens Putin gjennomførte sin første mobilisering. Den ortodokse kirken velsigner krigen og straffer prester som ikke lyder patriarken.

Kina: I brutaliteten mot uigurene i Xinjiang driver Kina også masseovervåkning. Tibetanske buddhister er under hardt press. Kommunistpartiet vil tilpasse alle religioner – også registrerte katolske og protestantiske kirker – til kommunistpartiets ideologi. I flere aksjoner i 2025 og 2026 er pastorer og andre i uregistrerte kirker arrestert og stilt for retten. De anklages for «ulovlig forretningsvirksomhet» og «bedrageri» fordi de samler inn penger til en kirke regimet stempler som ulovlig.

Afrika sør for Sahara: Jihadistiske terrorgrupper har flerdoblet voldsangrepene. I Nigeria drepes både muslimer og kristne, men dobbelt så mange kristne som muslimer. Tar vi hensyn til folketallet, drepes 4,5 ganger så mange kristne om muslimer.

I flere land i Mellom-Amerika er ikke-katolske grupper rammet av vold, avbrutte gudstjenester og manglende juridisk beskyttelse. Narkokarteller og kriminelle nettverk angriper kristne ledere som nekter å medvirke til korrupsjon.

Nicaragua har de siste fire årene fengslet og deportert prester og katolske biskoper som har kritisert Ortega-diktaturet. Eiendommer konfiskeres. Sivilsamfunnet stenges.

I Israel utsettes kristne både på Vestbredden og i Jerusalems gamleby for hatefulle angrep fra ekstreme, ytterliggående jøder.

På den arabiske halvøy er det gjennom 2026 kommet flere illevarslende meldinger om at kristne konvertitter fengsles.

Sør-Asia: Hindunasjonalismen har spredt seg til Nepal, der hatefulle slagord i økende grad rammer kristne og andre minoriteter. Lover praktiseres ulikt. På Sri Lanka øker ekstrem buddhistisk nasjonalisme. I Myanmar brukes ekstrem buddhistisk nasjonalisme til å fyre opp juntaens brutale krig mot muslimske rohingyaer og flere kristne etniske minoriteter.

Vietnam har trappet opp forfølgelsen av aktivister for trosfrihet blant folkegrupper som kalles fjellfolkene, montagnard, i det sentrale høylandet. To fredelige aktivister er grunnløst dømt til 10 og 11 års fengsel for «terrorisme». En pastor ble nylig dømt til 7,5 års fengsel for «undergraving av nasjonal enhet». Vietnam øker presset mot menneskerettsaktivister i eksil, også norske borgere. Kirker som ligger lavt med krav om rettigheter, får praktisere mer fritt, men ofte i lokal spenning.

India: Demokratiet undergraves av det hindunasjonalistiske regjeringspartiet BJP og dets paramilitære støttetropper. Siden BJP kom til makten i 2014, har det vært sterk vekst i voldelige angrep mot kristne og muslimer. Ubegrunnet anklages kristne for å tvangskonvertere stammefolk. I voksende hatpropaganda, styrt fra toppen av samfunnet, fremstilles kristne og muslimer som fremmede og som trusler mot et hinduistisk India.

Pakistan: Islamiseringen rammer kristne, ahmadiyyaer, sikher, hinduer og sjiamuslimer. Blasfemiloven er blant ekstremistenes våpen. Det er i praksis straffefrihet for dem som kaster blasfemibeskyldninger over andre og for overgripere mot unge jenter som kidnappes og tvangskonverteres, og det bidrar til frykt. Ny lov som forbyr barneekteskap er et fremskritt, men usikkert hvordan den vil bli praktisert.

Iran har i kriger mot Israel og USA igjen gjort kristne konvertitter og bahá'ier til syndebukker, med absurde anklager om trusler mot nasjonal sikkerhet. Mange frykter enda hardere forfølgelse når mer kompromissløse ledere, som følge av krigen, nå synes å ha fått full kontroll.

Her angripes trosfriheten

Der Jesu kors ble reist

» Spørsmålet er ikke om vi tror på korset. Spørsmålet er om vi er villige til å bli funnet der korset ble reist.

■ **Jesu Kristi død** var ikke en tragedie som Gud tillot. Det var en handling som Gud tok initiativ til. Det er kanskje den mest forstyrrende setningen i all kristen teologi, og den mest befriende. Skaperen som entrer sin egen skapelse. Dommeren som tar de fordømtes plass. Den uten synd som ble til synd. Ikke som en siste utvei. Som en plan.

Det er det korset er. Før det er noe annet, er det det. Han som alle ting er skapt ved, ble henrettet av staten. Falskt anklaget. Nektet en rettferdig høring. Han døde for å beskytte de mektiges interesser. Det religiøse etablissementet ga sin velsignelse. Hans etterfølgere spredte seg.

Dette er ikke tilfeldige detaljer. Dette er evangeliets form. Gud valgte å redde verden – ikke fra en trone, men fra et kors, utenfor bymurene, blant de fordømte og de forkastede, på et sted reservert for dem som ingen kom for å hjelpe.

Hvilket betyr at langfredag ikke bare handler om hva Gud gjorde for oss. Det handler om hvor Gud sto. Og det er et ubehagelig spørsmål, i hver generasjon, om hvor vi står.

Nektet en grav

Sunita var 13 år. Hun døde av tyfoidfeber i november i fjor i delstaten Chhattisgarh her i India. Familien fikk høre at kroppen hennes kunne begraves i landsbyen bare hvis de fornektet sin tro. Om natten bar de henne ti kilometer for å finne jord som ville ta imot henne.

I mars døde en kvinne ved navn Sambai Mandavi i Chhattisgarh. Mannen hennes gravla henne 200 kilometer fra hjemmet. I Benur-landsbyen i Karnataka i sørvest ble en mann som hadde ligget i jorden i over 20 år, gravd opp. Levningene hans ble brent til aske og spredt, med overlegg, for å sende et budskap til de levende.

I februar måtte Høyesterett utstede en nødordre for å stanse oppgravingene. Rettsordrene finnes. Jorden forteller en annen historie.

Guds grep er like fast

Og gjennom alt dette har familiene som nektet å fornekte Kristi navn, ikke beveget seg. Alt er blitt tatt eller truet fra dem. Deres hjem. Deres land. Nå tas også deres døde. Men deres grep om Gud, eller heller Hans grep om dem, har ikke løsnet. Den staheten, hos mennesker som har mistet nesten alt, er den mest alvorlige prekenen.

Over hele verden fortsetter kriger. Sivile dør i ruinene. Barn blir begravet i jorden som var deres hjem. Dette er ikke fjerne nyhetssaker. Det er de stedene hvor den korsfestede Kristus er mest til stede, fordi han sa det selv: «Jeg var den fremmede. Jeg var den uten tak over hodet. Jeg var den du gikk forbi.»

Der makten er

Og over hele verden er noen av de sterkeste stemmene som bærer Kristi navn, ikke på de stedene. De sitter i rommene hvor makt holdes og beslutninger tas. Der ber de velsignelsesbønner over dem som holder våpnene, og låner evangeliet til de mektiges formål.

Også øverstepresten ba den dagen. Langfredag spør ikke hvor du står teologisk. Den spør hvor du sto. Den spør om ditt nærvær. Din taushet. Dine valg.

Korset ble ikke reist på et behagelig sted. Det ble reist utenfor porten, der de fordømte ble hengt til skamme, de som ingen kom for.

Gud var der den gangen. Han har ikke flyttet seg. Spørsmålet er ikke om vi tror på korset. Spørsmålet er om vi er villige til å bli funnet der korset ble reist. ■

TEKST: VIJAYESH LAL

Vijayesh Lal er pastor og generalsekretær i Evangelical Fellowship of India og Stefanusalliansens venn i India. Foto: Johannes Morken

Terrorister knuser kirker. Men troen utryddes ikke

Fulani-militsen etterlot denne kirken i Bokkos-området i Plateau-staten i ruiner. Foto: Steven Kefas

Nigerias terrorister brenner kirkebygg og jager pastorer og kristne på flukt. Men midt i dødelig terror kommer likevel nye til kristen tro – i skjul i flyktningleirer.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ – **Forfølgelsen av kristne** i Nigeria har ført til mange ødelagte eller tomme kirker, svekkede menigheter, avbrutt misjonsarbeid og store traumer. Men paradoksalt nok: Noen steder, i leirer for mennesker som er drevet på flukt, vokser kirken under forfølgelsen.

Det sier to ledere ved en nigeriansk misjonsskole. Magasinet Stefanus møter Ayobami Amiola Oladapo og Ezekiel Olukayode Oyinlade i et videointervju. De er henholdsvis akademisk leder og dekan for studentsaker ved Redeemed College of Missions i Ede i Osun-staten sørvest i Nigeria.

Oladapo og Oyinlade har studert rapporter fra 20 nigerianske misjonærer som har arbeidet i de 12 islam-dominerte og sharia-styrte delstatene nord i landet.

Både muslimer og kristne er under angrep fra ekstremistgruppene. Men forfølgelsen av kristne er målrettet. Hjem og jordbruksområder ødelegges. Kristne jages på flukt. Enkelte landsbyer er helt forlatt. Mange kirker er uten pastorer og andre kirkelige medarbeidere, av den enkle grunn at alle har flyktet – for å berge livet.

«Brent levende»

En av de dystre rapportene forteller:

«Medlemmer av menigheten min ble brent levende. De slaktet barna og la de døde kroppene deres fra seg før de brente kirken. Når de slakter mennesker, roper de 'Allahu Akbar'.»

En annen beskrev utryggheten slik:

«Noen ganger, mens gudstjenesten fremdeles pågår, får vi plutselig høre at bandittene befinner seg rundt oss. Noen ganger flykter vi med én gang. Andre ganger venter vi akkurat lenge nok til å lyse velsignelsen, før vi løper av sted og blir værende i bushen i én eller to uker.»

Misjonærene rapporterer også om svekket tro og frafall som følge av forfølgelsen.

– De som vender tilbake til tradisjonell religion, har fått høre budskap om kristen framgang og lykke, men er

ikke blitt forberedt på tro i møte med forfølgelse. Når de så jages på flukt, gir de opp sin tro, sier Oyinlade.

Den brutale forfølgelsen har først og fremst hatt negative følger for kirkeliv og kirkevekst. Men 12 av de 20 misjonærene rapporterer også om åndelig fornyelse og mennesker som har konvertert til kristen tro.

«Jeg har sett muslimer begynne å stille spørsmål ved sin egen tro. Vi opplevde en kraftig økning i antallet hemmelige disipler og troende i undergrunnskirker,» skriver en av misjonærene om tiden rundt 2015 da Boko Harams terror var aller mest intens.

Ville tro på Jesus

En annen skriver:

«Søsteren min konverterte fra islam til kristendommen på grunn av Boko Harams handlinger. Hun spurte hvorfor hun ba den samme bønnen som terroristene ba. Hun kom og sa at hun ønsket å begynne å tjene min Jesus.»

Den brutale forfølgelsen har hatt enkelte paradoksale virkninger, sier Oyinlade.

– Noen steder ser vi sterkere tro, åndelig modenhet, økt motstandskraft og større kristen enhet. I leirer for mennesker som er drevet på flukt ser vi at mennesker fra muslimsk bakgrunn kommer til kristen tro. Dette bekrefter sammenhengen mellom lidelse og kirkens vekst.

Han og kollega Oladapo legger til:

– Historiske eksempler, blant annet fra Kina, underbygger dette paradokset, selv om virkningene i Nigeria altså varierer sterkt.

Håp i bønn og politisk kamp

De poengterer at det ligger håp i bønn.

– Kirken i Nigeria må intensivere bønn og åndelig årvåkenhet, samtidig som den må drive politisk påvirkning for å skape internasjonal oppmerksomhet om forfølgelsen. Nigerias kristne må ikke gi opp, svarer de.

» Forkynnere må ta med et budskap som bygger åndelig motstandskraft (...) i møte med lidelse

Til venstre:
Ayobami Amiola Oladapo.

Til høyre:
Ezekiel Olukayode Oyinlade.

Begge foto:
Redeemed College of Missions

En pastor forretter gravferd etter en massakre utført av jihadistisk terror i Nigeria. Foto: Redeemed College of Missions

Pastor Ezekiel roper ut sin fortvilelse på kanten av en grav etter jihadistisk terror. Foto: Redeemed College of Missions

← Noen misjonærer i nord har flyktet for å unnsnippe terroren. Misjonshøyskolen i Ede trener nå nye til å reise hjem til egne etniske grupper i nord.

– De utrustes for å komme livredde kristne til unnsetning og sikre kirkens overlevelse i terrorutsatte områder. Forkynnere må ta med et budskap som bygger åndelig motstandskraft og troens standhaftighet i møte med lidelse, sier Oyinlade og Oladapo.

De ber også kirken legge større vekt på evangelisering blant barn og unge i nord, ikke minst for å møte følgene av Almajiri-systemet. I dette gamle islamske systemet sendes barn helt fra fireårsalderen hjemmefra for å studere Koranen. Millioner ender opp som fattige gatebarn som ingen mer spør etter.

– Jeg bodde selv i Niger-delstaten i tre år. Jeg ble overrasket over at jeg hver eneste fredag så hundrevis eller tusenvis av tiggende gatebarn. Kirken må satse mye mer på å nå barn og unge med evangeliet før disse sårbare unge rekrutteres til jihadistiske grupper, sier Oyinlade.

Han og Oladapo legger til:

– Kirken må heller ikke glemme at den utbredte fattigdommen er en viktig årsak til terror. Derfor bør kirker

Biskop John Ali Shettima i Borno-staten i nordøst, her sammen med kristne som er drevet på flukt av Boko Haram. Foto: privat

Nigeria

Kristne i flertall i sør, muslimer i flertall i nord.

Samlet sett er tallet på kristne og muslimer nokså likt fordelt, men ulike anslag.

42 000 sivile drept i terror mellom 2020 og 2025.

Dobbelt så mange kristne som muslimer ble drept.

Når vi tar hensyn til folketallet i de aktuelle områdene, ble mer enn fire ganger flere kristne enn muslimer drept.

Kilde: Observatory for Religious Freedom in Africa

” Kirken må ikke glemme at utbredt fattigdom er en viktig årsak til terror

opprette og fremme programmer for yrkesopplæring for å redusere fattigdommen og dermed barn og unges sårbarhet for vold og ekstremisme.

«Vi trenger deres bønner»

– Hva er appellen til kristne i Europa og Norge?

– Vi trenger deres bønner. Dette er tiden for at dere virkelig står sammen med oss kristne i Nigeria i bønn til Gud om at Han må gripe inn før det blir enda verre. Vi trenger deres bønner også for mer kristen enhet i Nigeria.

De avslutter:

– Vi trenger hjelp også for å få politiske ledere til å ta ansvar. Regjeringen i Nigeria prøver å stoppe terror, men blant dem er også aktører som støtter terror. Vi trenger internasjonal politisk påvirkning for at Nigeria skal være en sekulær stat der alle har samme rett til å tro og der kristne ikke lenger blir utsatt for terror og islamistisk tvang til tro. ■

” Dette er tiden for at dere virkelig står sammen med oss kristne i Nigeria i bønn til Gud om at Han må gripe inn

Kirken som ikke vil tie

Undergrunnskirken i Iran er en kirke som ikke lar seg bringe til taushet.

TEKST: KYLE HAMILTON

■ **Huskirker vokser** fram over hele Iran, ofte ledet av pastorer med liten eller ingen formell teologisk utdanning. De har ansvar for traumatiserte fellesskap, samtidig som de selv lever under overvåking og fare for arrestasjon. Pars Theological Centre finnes for å utruste dem til å være ledere for en kirke under press.

De siste to årene er flere av studentene våre blitt arrestert, fengslet eller forhørt på grunn av sin tro og sitt lederskap. Minst én sitter fortsatt i fengsel.

Studenter som lever med risikoen, fortsetter å lede, undervise og ta vare på menneskene som er betrodd dem.

«Be for oss»

I vinter stengte regimet internett i 88 dager, først under den dødeligste undertrykkelsen i Den islamske republikens historie og deretter under krigen. Men innimellom klarte noen studenter å få sendt meldinger. En student skrev at uten undervisningen hos Pars, hadde de ingenting. «Jeg håper at vennene mine og jeg skal kunne gjennomføre det nye semesteret. Fortsett å be for oss.»

Trøst og håp

En annen student kjøpte en VPN-forbindelse hun knapt hadde råd til og skrev:

«Når en av våre kjære tar kontakt, føles det som å møte sine nærmeste under et fengselsbesøk. Disse dagene er preget av tårer og merkelige følelser. Likevel vil jeg fortsette studiene hos Pars, fordi refleksjon over og læring fra Guds ord gir trøst og fred midt i krig og hat. Vi er presset på alle kanter, men ikke uten håp.»

Med stengt internett var det umulig for våre 213 studenter inne i Iran å studere siden alle studier foregikk på en nettportal. Men fra høstsemesteret har vi laget et helt nytt og langt mer robust opplegg for dem. Nå trenger de bare å koble seg opp på nettet for å motta pensum og oppgaver og deretter for å sende tilbake besvarelser. Vi har i høst 288 studenter registrert i Iran.

” Vi er presset på alle kanter, men ikke uten håp.

Iransk student

Gud holder kirken oppe

Det er ikke vi, men Gud som holder den iranske kirken oppe midt i undertrykkelse og krig. Men vi får være med på det Han gjør.

Derfor kan vi rapportere om håp – ikke optimisme for hva som vil skje i år, men tiltro til hvordan historien ender, gjennom Guds avgjørende handling i Jesu Kristi oppstandelse. Derfor fortsetter studentene å studere. Derfor fortsetter vi å undervise. ■

Kyle Hamilton er kommunikasjonsleder i Pars Theological Centre som støttes av Stefanusalliansen. Fra England tilbyr senteret bachelor-grad i teologi for den iranske kirken i og utenfor Iran. Pars gir også veiledning og sjelesorg.

Advokat Imaan Zainab Mazari vet hva prisen er for å stå opp mot ekstremismen.

Hun lar ikke frykten styre

Advokat Imaan (33) lar ikke frykten styre i sitt oppgjør med pakistansk ekstremisme og maktmisbruk. Hun betaler prisen: Siden januar har hun og ektemannen Hadi sittet i fengsel.

TEKST OG FOTO: WAGMA FEROZ, PAKISTAN

■ **Jeg har sett** mennesker nær meg bli uskyldig anklaget for blasfemi. Derfor vet jeg at frykten ikke slutter med anklagen, men at den blir sittende i deg.

Den erfaringen er én av grunnene til at jeg alltid har ønsket å arbeide for inkludering og religionsfrihet. For

meg er dette ikke abstrakte idéer. Det handler om livet til virkelige mennesker, deres familier og deres lokalsamfunn. De anklages bare fordi de har en annen tro.

Dette var utgangspunktet for den siste dokumentaren min, «Faith Without Fear: Voices of Hope» («Tro uten frykt: Stemmer med håp»). Jeg ønsket å se forbi overskriftene og spørre hva religionsfrihet faktisk betyr.

Polarisert debatt

I Pakistan blir samtaler om religionsfrihet raskt til polariserte debatter om blasfemilover, minoriteter og anklager om blasfemi. Menneskene som står midt i det, forsvinner ut av samtalen.

Jeg tror at filmer kan nå mennesker som kanskje aldri deltar i en interreligiøs dialog eller leser en politimeldelse. En film kan krysse grenser, komme inn i hjem og klasserom, og gjøre det lettere å starte vanskelige samtaler. En film kan gjøre folk villige til å lytte til en historie før de er klare til å gå inn i en debatt.

Jeg startet med å intervjuer religiøse ledere fra ulike lokalsamfunn. Jeg ønsket å vise det stille arbeidet som pågår for å bygge aksept og sameksistens. Noen var forståelig nok forsiktige med å snakke om risikoene og utfordringene knyttet til religionsfrihet i Pakistan, så jeg lot dem fokusere på det positive: verdighet, inkludering og den rollen de spiller i å bringe lokalsamfunn sammen.

Deres stemmer var viktige fordi jeg ikke ønsket å portrettere Pakistan kun gjennom konflikt og intoleranse. Jeg ønsket å vise mennesker som arbeider for å bygge broer.

Snakket åpent om ekstremisme

Men noe manglet. Hvis jeg skulle snakke ærlig om religionsfrihet, trengte jeg også en som var villig til å snakke åpent om hindringene.

” Det som slo meg, var ikke bare det hun sa, men hennes mot og vilje til å si det.

Wagma Feroz

Derfor intervjuet jeg menneskerettighetsadvokaten Imaan Zainab Mazari.

Imaan er høyt respektert for sitt arbeid til forsvar for forfulgte religiøse og etniske grupper. Hun har særlig tatt opp overgrep begått av Pakistans militære og sikkerhetsstyrker.

Imaan har arbeidet med vanskelige menneskerettighetsaker, blant annet saker om tvungne forsvinninger og saker der sårbare personer er anklaget for blasfemi.

I filmen snakket Imaan om frykten for å bli rammet av blasfemibeskyldninger og det hun ser som feil og risikoer i landets blasfemilover. Hun sa rett ut at ekstremismen og radikalismen vokser i Pakistan, dag for dag. Hun satte ord på kulturen der mobber lynsjer dem som anklages for blasfemi. Hun fortalte at både advokater og dommere er redde, og at en atmosfære av frykt hindrer rettferdighet.

Imaan sa at uten et forandret tankesett i hele Pakistan, vil ekstremismen vokse videre.

Mot og vilje

Det som slo meg, var ikke bare det hun sa, men hennes mot og vilje til å si det. Hun visste at det å snakke åpent, kunne få konsekvenser. Likevel følte jeg aldri at frykten bestemte hva hun kunne eller ikke kunne si. For meg var det viktig å dokumentere også hennes mot. →

Disse kvinnene reiste 2000 kilometer fra provinsen Balutsjistan til hovedstaden Islamabad for å demonstrere mot tvungne forsvinninger og utenomrettslige drap. Advokat Imaan Zainab Mazari (i hvitt og rosa bak til høyre) var sammen med dem dag og natt.

Religionsfrihet handler ikke bare om hvorvidt noen kan utøve sin tro. Det handler også om hva som skjer når noen blir anklaget for å krenke en annen persons religiøse overbevisninger. Får den anklagede en rettferdig etterforskning? Kan de finne en advokat som er villig til å representere dem? Kan advokaten snakke fritt? Kan en dommer treffe en avgjørelse basert på bevis, uten sosialt eller religiøst press?

Arrestert og fengslet

Imaans egen situasjon har gjort spørsmålene enda mer relevante. Etter at jeg filmet henne, har hun måttet betale en høy pris.

Den 23. januar ble Imaan og ektemannen og advokatkollegaen Hadi Ali Chatta arrestert på vei til et rettsmøte i Islamabad. Siden 2021 hadde de, på mikroblogger Twitter (nå X), kritisert militærets framferd i provinsene Balutsjistan og Khyber Pakhtunkhwa.

Dagen etter arrestasjonen ble de dømt til 17 års fengsel hver etter Pakistans lov om forebygging av elektronisk kriminalitet. Dommen fastslo at innleggene deres utgjorde en «anti-statlig fortelling».

Saken er fortsatt åpen. Men mens det tok kort tid å få de to dømt i januar, tok det mange måneder før Høyesterett den 17. september endelig beordret at de to skulle settes fri mot kausjon. De er blitt nektet rettferdighet. De har aldri fått en rettferdig rettergang, fortalte deres advokat og venn Usama Khilji meg før Høyesteretts kjennelse.

Arrestert enda en gang

Men de kom aldri ut i frihet, til tross for Høyesteretts kjennelse. For mens papirarbeidet for frigivelse pågikk, ble Imaan og Hadi utsatt for det deres advokater kaller en «ondsinnnet svingdørs-arrestasjon». Innen i fengselet i Rawalpindi ble de arrestert på nytt og med makt tatt med og satt i varetekt. De fikk fysiske skader som følge av mishandling.

I full fart ble Imaan og Hadi fremstilt for en anti-terror-domstol som dømte dem til 14 dagers varetekt

i en gammel og sovende sak, for påståtte brudd på anti-terrorloven. I mars i fjor ble Imaan og Hadi utsatt for det advokatene deres omtaler som falske anklager: De ble beskyldt for å ha blokkert veier og ropt slagord mot regjeringen.

Advokatene protesterer mot en «illegal og kynisk ny arrestasjon» og mot rettslig maktmisbruk. De protesterer mot fysisk mishandling og mot at de to er nektet helsehjelp – Hadi har diabetes.

Hvordan saken deres står når denne artikkelen leses, vet jeg ikke.

Da jeg skrev teksten tidlig i september, forsøkte jeg å få kontakt med Imaan i fengselet, men jeg fikk ikke tillatelse til å snakke med henne. Hennes advokat og venn Usama Khilji fortalte meg da at Imaan før arrestasjonen i januar sa: «Kroppen min kan fengsles, men tankene mine vil forbli frie».

Aktivister uten beskyttelse

Imaan kommer fra en politisk fremtredende familie; moren, Shireen Mazari, er tidligere føderal minister. Men det var ikke derfor jeg intervjuet henne. Faktisk reiste dette et annet spørsmål:

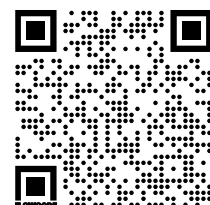
Når en person som er så synlig, har så stor juridisk kunnskap og så sterk offentlig støtte, kan bli utsatt for det presset Imaan møter fordi hun har snakket om menneskerettigheter, hva skjer da med en vanlig person eller aktivist som ikke har noen beskyttelse?

Jeg håper filmen kan gjøre det filmer kan gjøre best: få folk til å lytte, stille spørsmål ved sine egne antakelser og starte samtaler som ellers kanskje ville vært for vanskelige å ta.

For meg begynner interreligiøs harmoni med den enkle handlingen: å være villig til å lytte til en annen persons historie uten frykt, selv om det du sier kan føre deg i fengsel. ■

Wagma Feroz er aktivist og filmskaper, bosatt i Peshawar i Pakistan. Hun fikk Stefanusprisen i 2022 for sin innsats for trosfriheten.

Imaan Zainab Mazari og hennes mann og advokatkollega Hadi Ali Chatta har sittet i fengsel siden 23. januar, her sammen med filmskaper Wagma Feroz (t.h.)

Skann QR-koden med mobilkameraet og se filmen: «Faith without Fear: Voices of Hope».

‘Jeg er i Herrens hender’

Nikolaj Romanjuk i videosamtale med familien før besøket i leiren. Foto: Privat

Fra en av Putins fangeleirer takker pastor Nikolaj Romanjuk for forbønn og støtte fra Stefanusalliansens venner.

TEKST: JOHANNES MORKEN

■ **Romanjuk soner fire år** i arbeidsleir på grunn av en krigskritisk preken. Nylig fikk familien besøke ham og levere 20 kilo mat.

Svigersønnen Roman Bugzuk fortalte pastoren om et appellbrev Stefanusalliansens venner i august sendte til Russlands ambassade i Oslo, og om artikkelen i magasinet i juni. Bugzuk skriver til oss:

«Dyp takknemlighet»

«Han formidlet sin dype takknemlighet for støtten og omsorgen deres. Han mener selv at situasjonen hans i fengselet og behandlingen han får, direkte kan tilskrives bønnene deres for ham. Med hans egne ord: ‘Det er som om jeg er i min Herres hender!’ Må Herren velsigne dere!»

Romanjunks datter Svetlana forteller på Telegram om møtet med faren sittende bak en tykk glassplate.

«Roman og jeg presset oss helt inntil telefonrøret for at begge skulle kunne høre hva pappa sa. Pappa, som er en så flott mann, har gått veldig ned i vekt og er helt glattbarbert på hodet. Ansiktet er smalt og magert, øynene er store.»

Hun legger til: «Så kjent og kjær pappa er, uten spor av motløshet. Gud hjelper til å holde ham i en noenlunde stabil tilstand.»

Hun avslutter:

«Kjære venner, fortsett å skrive til pappa. Og fortsett for all del å be. Det er den aller viktigste støtten han har akkurat nå.» ■

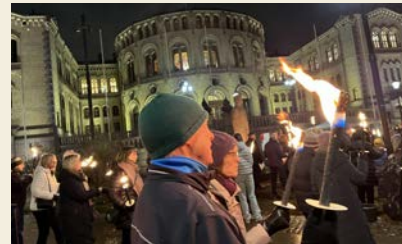
Nikolaj Romanjuk før han ble arrestert. Foto: Privat

Fakkeltog for forfulgte

Sammen med Åpne Dører har Stefanusalliansen siden 2007 arrangert fakkeltog for forfulgte, i fjor på 25 steder. I år er temaet: «Når kristne møtes i skjul.»

En egen nettside oppdateres fortløpende slik at du kan se hvor det arrangeres fakkeltog. Kanskje du vil stå i spissen for en markering?

Alt du trenger å vite, finner du på www.fakkeltog.no

I Oslo går fakkeltoget til Stortinget.
Foto: Johannes Morken

Nye ledere i Stefanusalliansen

Representantskapet har valgt Grethe Lystad Johnsen (50) til ny styreleder. Fra unge år har hun bakgrunn fra Frikirken og KFUK/KFUM. Johnsen er domprost i Molde og har tidligere blant annet arbeidet som misjonsrådgiver ved Møre bispedømmekontor.

Iver Honningdal (25) er valgt til ny leder for representantskapet, Stefanusalliansens høyeste organ. Han utdanner seg til lektor og idrettslærer. Honningdal er med i lederteamet i Vitalkirken Røa i Oslo.

Honningdal har som frivillig fått møte flere av Stefanusalliansens partnere i Egypt og Thailand. Det har gitt ham et sterkt møte med etniske minoriteter som lever under press og forfølgelse.

Grethe Lystad Johnsen er ny styreleder. Foto: Privat

Iver Honningdal (t.v.) overtar etter Kåre Rune Hauge som leder for representantskapet. Foto: Stefanusalliansen

Ny controller i Stefanusalliansen

Stefan van Diepen begynte i august som ny controller. Han flyttet i sommer fra Nederland til Sørumsand i Akershus.

– Kona og jeg har lenge ønsket å flytte til Norge. Da jeg så stillingsannonser fra Stefanusalliansen, falt brikkene på plass. Det betyr mye å få jobbe i en organisasjon som deler mine kristne verdier og som kjemper for trosfrihet og andre menneskerettigheter. Jeg håper å kunne bidra med erfaring fra finansbransjen, slik at vi sammen kan hjelpe enda flere, sier van Diepen.

Stefan van Diepen er på plass i Stefanusalliansen. Foto: Privat

Salmer fra den forfulgte kirke

Dersom du bor i hovedstadsområdet, kan du på «Søndag for de forfulgte» den 8. november få en sterk konsertopplevelse i Vestre Aker kirke i Oslo. «Salmer fra den forfulgte kirke», med nyskrevne tekster av Jostein Ørum og musikk av Kristin Minde, ble urfremført i fjor. Ørum forteller: «Jeg har fått møte mange kirker. Det har gjort troen min større og Gud vakrere, men det har også gjort meg urolig. Urolig, fordi så mange av disse kirkene og troende lever under så stort press at de nesten knekker. Men bare nesten. De er forfulgte, men de gir ikke opp. De er diskriminerte, men troen deres er fortsatt oppreist. De snakker med lav stemme, men da kan vi låne stemme til dem. Jeg har skrevet noen tekster som kan synges om og med og fra den forfulgte kirke, for jeg tror at det vi ikke sier, hører eller synger sammen, til slutt blir glemt. Derfor inviterer vi til en kveld med salmer fra den forfulgte kirke».

Kristin Minde har med seg kor og musikere til «Salmer fra den forfulgte kirke». Foto: Stefanusalliansen

SALMER FRA DEN FORFULGTE KIRKE

Velkommen til en kveld med salmer inspirert av mennesker som holder fast på troen – selv når det koster. Bli inspirert og oppløftet i møtet med sterke tekster og vakker musikalsk fremføring av Kristin Minde, kor og musikere.

Vestre Aker kirke

8. november, kl. 18:00

Gratis entré og mulighet for å gi en gave til Stefanusalliansens arbeid

Tekster av Jostein Ørum og musikk av Kristin Minde

**stefanus
alliansen**

HEMMELIG KRISTEN
PÅ DEN ARABISKE HALVØY

Tro som **ikke** kan høres

Be høyt. Syng høyt – sammen! En selvfølge for oss, livsfarlig på Den arabiske halvøy. Der må kristne være usynlige. De må tro i det stille, de må be uten lyd, og mange må være helt alene – alt annet er farlig!

Tenåringen Norah var en grubler. «En mann skal få 70 jomfruer til å hygge seg med. Men hva med meg som kvinne?» Norah konfronterte moren med talløse spørsmål. Moren turte ikke å svare. (Les mer om Norah på side 2)

Da Norah fant troen på Jesus, fikk hun frihet og håp i hjertet, men med den «forbudte troen» fulgte ensomhet, med forfølgelse, hemmelighold og frykt. Norah er ikke alene om dette. Kristne med muslimsk bakgrunn på Den arabiske halvøy har et skrikende behov for fellesskap. Her kan du hjelpe en hemmelig kristen araber som Norah!

Gi glede

Gjennom lokale samarbeidspartnere inviterer Stefanusalliansen hemmelig kristne fra Den arabiske halvøy til en årlig samling med undervisning, bønn og fellesskap. Her kan skuldrene senkes. Disse dagene er ofte deres eneste mulighet til å møte trossøsken, samtale om tro og be i et trygt fellesskap.

For mennesker som Norah er denne konferansen livsforvandlende og det som bærer troen gjennom året. **Konferansen må holdes i et trygt naboland, så mange må flys ut!**

Vil du bidra til at flere som Norah kan få en styrkende uke uten ensomhet og fare?

GAVEEKSEMPEL:

Gled en kristen araber og gi reisestøtte til konferansen:

320,-

GAVEEKSEMPEL:

Gi en dag på konferanse for én hemmelig kristen araber:

760,-

GAVEEKSEMPEL:

Fly én kristen araber til konferansen:

1650,-

v:pps

til **19013**

Merk med:

Glede

Alle gavestørrelser er velkomne!